

Előfizetési ár:

Helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 2 korona.
Félévre 4 korona.

Vidékre postán külvé:
Negyedévre . . . 3 kor. 50 ftl.
Félévre 7 kor. . . ftl.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Megjelen minden nap,
hétfő és
ünnepeken nap kivételével.
Szerkesztőség és kiadó-
hivatalai:
Budainagy-utca 151. szám,
mely a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.
Telefon: 141. szám.

Műszerkesztő: DR. JOÓ GYULA.

Kiadja: a Nyomda-Részvénytársaság.

Felolós szerkesztő: HAJDÚ JÓZSEF.

Politikai alakulatok.

Bécsben egész komolyan tárgyalják annak az eshetőségnek felmerülését, hogy a bécsi, illetve osztrák delegátusok megint előhozakodnak a katonatisztek fizetésének felemelésével. Közös ülésen akarják az ügyet döntés alá vinni. De mint már jeleztük is, a magyar delegátusok egyelőre teljesen kikapcsolták ezt a kérdést és eszük ágában sincs a kikapcsolás dacára tárgyalás alá venni, bármilyen fontos is a kérdés, mert hogy az, tagadhatatlan. Amennyiben a keresztényszocialisták ezen terve sikerül, akkor a magyar delegátusok egyszerűen nem jelennek meg ezen az ülésen és ez által a határozathozatalt lehetetlenné teszik, mert a kiegyezési törvény 35. §-a szerint a delegáció csak akkor határozatképes, ha a tagoknak legalább kétharmadrésze van jelen.

Már nagyban készülnek a választói reform javaslatával, de különösen sok gondot okoz Erdély. A reform esetén tudniillik Erdély követküldési joga bővül. Ezt mindenáron ki akarják kerülni és ki is kell, mert az erdélyi képviselők számának emelkedése egyenes arányban állana a nemzetiségi képviselők számarányának emelkedésével, már pedig elegenden vannak így is. Többféle terv merült már fel ennek a fenyegető bajnak elhárítását illetőleg, de még a legcélszerűbb terv az, melyet egy fiatal függetlenségi honatya ajánlott a belügyminiszternek.

Erdélyben — illetve annak némely helyén még mostan is közvetett választási rendszer van, t. i. száz választó küld egy képviselőválasztót, ezt a rendszert akarják kiterjeszteni egész Erdély területére. De több neves politikus ellene van ezen tervnek, mely tulajdonképpen nem kiterjesztése, de megszorítása volna a választási jogosultságnak, így hát nem igen lehet, dacára célszerűségének, nyélbe ütni. A kérdést tehát valószínűleg úgy fogják megoldani, hogy a választó kerületek beosztása alkalmával több eddigi erdélyi kerületet az anyaország testébe fognak beolvasztani. Ezzel elérik azt, hogy ezentúl Erdély kevesebb képviselőt fog a parlamentbe küldeni, mint tette azt azelőtt.

A jövő hét elején a házszabály revízió tárgyában megint ankét lesz. A pártközi konferencián részt vesznek a disszidensek is, illetve képviseltetni fogják magukat azon, ugyszintén a nemzetiségi képviseltetik magukat Mihály Tivadarral. A koalíciós

képviselők 12-en vettek részt a konferencián.

Talán döntésre kerül a dolog, mert az eredeti alapindítványon kívül tárgyalásra kerülnek az összes mellékindítványok és módosítványok is. Sokkal szomorubb azonban az a tény, hogy máris megalakult a revizionális javaslatlall szemben az obstrukció, a disszidensek, nemzetiségiiek, demokraták külön-külön és együttesen obstrukálni akarnak s miután összesen negyvenen vannak, ennek a technikaivá elfajuló obstrukciónak a végét egyelőre belátni sem lehet, de hogy husvétig mindenesetre elhúzódik, az már most is bizonyosra vehető. De ebben a számban még a horvát képviselők nincsenek benne, ha addigra azok is bekerülnek a Házba, akkor a parlament megint egy meddő és eredményekben gyér időszak elé néz. Pedig mennyi elvégezni valója van, mennyi!

A városok kárpótlása.

Lapunk mai számában már megemlékeztünk arról a mozgalomról, melyet a zombori főispán indított meg a városok kárpótlása ügyében.

Fernbach Károly zombori főispán ugyanis felhívta az összes törvényhatósági joggal felruházott városok főispánjait és ezen városok országos képviselőit, hogy monstreputációval kérjék fel a kormányt, hogy a városok súlyos anyagi helyzetére való tekintettel a városok kárpótlásáról szóló törvényjavaslatot sürgősen terjesszék a parlament elé.

A zombori főispán felkérése már megérkezett városunk főispánjához, Gulner Gyulához is, aki bizonyára teljes odaadással fogja magáéva tenni városunk ügyét.

A felkéréshez esatolt felirat-tervezet a következő:

Történelmileg beigazolt és megdöntetlen tények bizonyítják azt, hogy a viharos időkben, amikor népek, nemzetek kivont karddal állottak egymással szemben, élet-halál harcot vívni létükért, hazájuk virágzásáért s mikor a népek nemesége, virága vérvél festő a haremest, életével fizetett hazaszeretetéért s birtokait elpusztítva, terméketlenné téve mutatták az emberi vandalizmus szomorú nyomait: a városok s azok hazafias hű polgárai voltak egyedüli megmentői a pusztulásnak indult nemzetnek.

A városok gyenge falait a bennlakó polgárok hazaszeretete tette erős védőbástyákká és mentette meg a hazát a nemzetnek, bátran dacolva a mindent rombolni akaró számtalan ellen hatalmának sokszor fékezhetetlen kitérésével s vért ontva, vagyont áldozva akasztá meg a mindent elsöpréssel fenyegető embercsordák előnyomulását.

A csendes téltenség szomorú napjaiban alapját veti meg a nemzet új irányú tevékenységének s az ipar és kereskedelem fejlesztésével gyarapítja vagyont, lehetővé teszi fejlődését s tekintélyt szerz neki a külföld előtt.

Gőpontjává válik a lelki erők fejlesztésének s hatalmas letéteményese a szellemi tőkék gyarapításának. Öntudatosan válik első osztályosává a nemzet anyagi és erkölcsi küzdelmeiért vívott harcoknak.

És amidőn a béke olajágának árnyékában a nemzet jogainak biztosítása erős lelkék alkotta százados törvényekkel szilárd alapokra fektetetik, neki ezekből csak morzsányi rész jut, de azzal is megelégszik.

Az idők haladtával a modern fejlődés hovatovább mindig több és több terhet ró a népre s a „misera plebs contri-buens“ soraiban a városok ismét csak az első helyet foglalják el.

Avagy ki tagadhatná el azt, hogy az adók viselésében nem e a városok állanak első helyen? A házadók, kereseti adók, fogyasztási adók s az ebből folyó általános drágulás terhe, nem e a városokat sújtja a legkiáltóbban?

És akkor, a mikor a vármegyék törvényhatóságai a nekik biztosított jogok mellett ügykezeléseik költségeit nemcsak hogy maguk nem fedezik, de sőt ezekhez az állam pénztára nemcsak hozzájárul, hanem az összes költségeket megadja; ezzel szemben a városok adminisztratív költségeiket maguk kénytelenek fedezni, viselni a közoktatással és közbiztonság fentartásával járó költségeket és e mellett állami teendőket saját terhekre teljesíteni.

A vagy nem tűnik e fel azon tény, hogy — például felhozva — a vezetésem alatti Zombor városát, mely szerény anyagi viszonyai közepette küzd a létfenntartás nehézségeivel és azután hozzá még az állami teendők közül az adókezelésért évi 44000 koronát kénytelen kiadni és ezzel amugy is súlyosan terhelt polgárait 10 százalék pótdadó többlettel megróni: mely összeggel pedig számos üdvös intézményt volna képes létesíteni és fentartani.

Az adókezelés költségeiből felmerülő nyomasztó terhekhez hozzájárulnak a közbiztonság fentartásával járó rendőri kiadások is. A boldog vármegyei törvényhatóságok ez alól is mentesek, mert hisz a közbiztonsági szolgálatot az állam terhén fentartott m. kir. esendőség látja el s ha egyes vármegyékben — mint a vezetésem alatti Bács Bodrog vármegyében is — községi rendőrség szerveztetett, a költségek a községeket terhelik és a törvényhatóságnak erre egy fillérenyi kiadása nincsen.

Azonban másként áll ez a városoknál. A jórészen szintén állami funkciókat teljesítő rendőrség javadalmazása teljesen a várost terheli.

A bűnügyi előnyomozások megindítása, a toloncügy ellátása, a mindig nagyobb mérvűket öltő társadalmi mozgalmak ellenőrzése és utlevél kezelés stb. állami teendők, teljesítve a város költségén — így pl. Zombor városának rendőrségi kiadásai évi 65000 koronára rúgnak, míg a vármegyék egyáltalában ilyen féle kiadásokat nem ismernek.

SZINHÁZ.

Műsor

— 1907. február hó 1-től február hó 2-ig. —

Szombaton: **Koldusdiák** (Páratlan bérlet.)Vasárnap délután: **János vitéz**. (Féllárakkal.)— Este: **Tiszt urak a zárdában**. (Páros bérlet.)

Előkészületre kitűzettek: „Rabens tein Bersabé.” „Bocencio.” „Angot, a kofák leánya.” „Nászinduló.”

**** Koldusdiák.** A nagy Milöcker bájos, örökszép zenéjű alkotása felelevenítésének már a híret is őszinte örömmel fogadtuk, mert bár jó idő telt el a koldusdiák fölött, mit sem veszített az érdekességéből, vonzóerejéből. Az előadás sajnos nem igazolta ezt az örömet; kipkedéskapkodás volt az egész, egy cseppet sem méltó a darabhoz. Radó Anna alkotott most is dicséretes kivételt, aki ismételtelen ragyogtatta tüneményes koloraturáját és kiváló énekművészetével, valamint finom játékaival nagy sikert aratott. A többiek száználmas dőcögést vittek véghez és többékevésbé kivégezték a szebbnél-szebb énekszámokét úgy, hogy alig lehetett azokra ráismerni. A zenekart dr. Willer József vezette biztos kézzel és ízléssel; jó részben az ő érdeme, hogy nem követte a zenekar is a színpadon lévők semmiképpen sem dicsérendő példáját. Közönség, taps is csak nagyon gyéren mutatkozott.

NAPI HIREK.

A köszöntésről.

Harc az influenza ellen.

Alig találunk embert, aki kifogást ne emelne a köszöntés formája ellen. — Egyiknek nem tetszik, hogy mélyen leemelik a kalapot, a másik pokolba kívánja azt, aki csak megbillenti a kalapját. Vannak ismét, kiknek ez utóbbi szokás is nagyon sok s meglegszenek azzal, ha csak éppen katonás szalutálással üdvözlik őket.

Szabályt fölállítani bájos, mert míg lesznek érzékeny és túlérzékeny emberek, addig hiába törjük a fejünket egységes

formulán. A nagyur és a különeködő megvárja, hogy földig hajoljunk, a közönséges embernek meg mindegy, akármilyen mozdulat kíséri az üdvözlő szavakat.

A napokban egyik helyi lap is szóval tette a köszöntéseket és elítélte azt a most mindinkább terjedő szokást, mely a kalapleemelést helyett a katonás szalutálást akarja meghonosítani.

A katonaság, ha mindjárt ellenséges szemmel nézünk is reája (komolyan), elég praktikus s az olyan bécsi import, mint a köszöntésnek egyszerűbb és könnyebb formája, még a legerősebb nemzeti érület mellett is elfogadható. Bár inkább az ilyeneket fogadtuk volna el Bécestől, mint azokat a bizonyos „népboldogító” maszlajos eszméket és az ipari termékeket. — Vajjon nem helyesebb-e, ha a hideg téli időkben csak „szalutálva” köszönhetünk, mint ha a kalapokat és sapkákat lekapkodjuk s kitesszük magunkat a meghülés veszedelmének — csupa divatból, vagy pláne sovinizmusból?

A köszöntés eredete tán még volna a kalapemelést mellett, ha nem emlékeztetne bennünket a rabszolgaságra. A rabszolga ugyanis azért emelte le fővegét, hogy gazdája láthassa tar koponyáját, mely ismertető jele volt a rabszolgának.

A magyar embernek sem szokásával, sem természetével nem egyezik meg a köszöntés szolgálai formája. Igaz, polgárjogot nyert más, nem épen dicsérendő szokás is, úgy ment ez is át a nép vérébe; de nem zárja ki, hogy ne változtassunk rajta. Ilyen az „alásszolgája” is. Ez csak nem magyar eredetű s mégis kizsorigította a régi szép magyar üdvözlést: „Adjon Isten jonapot”, mely ma már csak a paraszt ajkairól hangzik el. Sőt ha „urasan” akar beszélni, akkor már ez is „alásszolgájá”-t mond.

Legyen a magyar ember inkább katonás, mint szolgálai. A szalutálás nemcsak az osztrák armádiának szokása, hanem jellemző minden nemzet hadseregére. S hogy megfelelőbb, mint a kalapemelés, az bizonyos. Ne legyünk tehát ellenségei annak a bizonyos szalutálásnak, sőt kövessünk el mindent, hogy az legyen a bevett szokás. Ha más haszna nem is lesz, mint az, hogy nem kell a hidegben lekapkodni és így folyton rongálni a kalapunkat, már ez is elég szép eredmény lesz s úgy egészségi, mint gazdasági tekintetben is csak nyerni fogunk általa.

○

Kecskemét, január 31.

— **Temetés.** Özv. Nemes Antal Péterné szül. Balázsfalvi Kiss Aurélia aszszonyt ma délelőtt 11 órakor temették el általános, nagy részvét mellett. A végtisztességen nagy számban jelentek meg az elhunyt rokonai, ismerősei és tisztelői, akik teljesen megtöltötték a gyászházat. A Jótékony Nőegylet küldöttséggel képviseltette magát a temetésen. A küldöttséget özv. dr. Falta Lászlóné és Szent-Gály Gyuláné alelnöknők és dr. Novák Ernő titkár vezették. A küldöttség az egyletnek volt érdemdus elnöke iránt érzett hálatelt kegyeletes megemlékezése jelül pompás koszorút helyezett a ravatalra.

— **Szabadságon.** Dr. Kecskeméti Lajos tiszti főorvos rongált egészségének helyreállítása végett két havi szabadságot kért, a melyet a tanács meg is adott. A főorvosi teendőket távolléte alatt Dr. Csabay Géza tb. főorvos fogja ellátni.

— **Elutasított kérelem.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara Cegléd—Szeged közt új személyvonat indítását kérte a kereskedelmi miniszteriumtól. A miniszter leiratban tudatta a kamarával, hogy a kért vonatot nem engedélyezi, mert ez az egyvágányú vonal sűrű vonatforgalma miatt nehézségekbe ütközne.

— **A Gazdasági Egyesület bálja.** A Kecskeméti Gazdasági Egyesület által az őszi szokáshoz híven minden évben rendezni szokott gazdabál holnap, szombaton este fog lezajlani az Iparos-Otthon termeiben. Az egyesület által kiküldött előkészítő bizottság már hetek óta állandó permanenciában volt, hogy a multság sikere érdekében minden lehetőt tegyen. A gazdabál iránt az egész városban nagy az érdeklődés és ha az előjelekből ítélni lehet, ez a multság talán még tul fogja az egyesület eddigi báljait szárnyalni látogatottság dolgában és az Otthon bájos termei szükeknék fognak bizonyulni a bálózók befogadására.

— **Borgazdaságunk fejlesztése.** Darányi földművelésügyi miniszter a vándor pincemesterekkel elért gazdasági eredmények után nemcsak ezen intézmény fejlesztését, a pincemesterek számának szaporítását határozta el, hanem a borgazdasági szakismeretek terjesztése céljából jutalomdíjakat tűz ki oly szőlőgazdák részére, akik az okszerű szőlő és borgazdaság s a borkezelés, továbbá a pincegaz-

TÁRCA.

Vágás* Csabayéknál.

— Irta: Kenéz Zoltán. —

A kecskeméti „hírös” név manapság sok mindenre jó. Ha gazdag és fejlődő alföldi városról van szó, ott van Kecskemét, amely maga erejéből emelkedett pár évtized alatt az alföldi sárból — jobban mondva homokból — a Duna-Tisza-köz metropolisává.

Ha a magyar ember ősi hibáját, az üzleti szellem hiányát felhánjuk, mint ritka kivételt, szeretünk rámutatni Kecskemét termelésére, kereskedelmére és nagy exportjára. Ha pedig a mai beteg gazdasági és munkáviszonyokra orvoslást keresünk, úgy ismét csak Kecskemét vidékének fejlődő mezőgazdaságára és hozzá még egészséges munkás viszonyokra is gondolunk.

Kecskemétnek népét, habár a polgár

* Disznótor.

büszke városa hirnevére, mindez nem teszi elbizakodottá, megmarad a mindennapi élet kimért korlátai közt és munkálkodik, hogy boldoguljon és boldogul, mert munkálkodik.

E népet látni, megfigyelni nem elég, ezt meg kell ismerni. De milyen nehéz feladat ám ez a „jövvénynek”, az idegenből ideszármazottnak.

Hányszor hallom fent az agrárius bajtársaktól, hogy miért nem tudtok ti ott Kecskeméten szövetkezeti és gazdátársadalmi téren többet tenni? Miért nem fogtok a telepítéshez és parcellázáshoz nagyobb arányokban? Miért nem mutattok példát, hogyan kell a munkásbajokkal az Alföldön szembe szállani?

Mindenre megadja helyettem a választ a kecskeméti nép jellege, mely esőndes és biztos haladásra készletti; ép olyan ez, mint a Tisza vize, lassu víz partot mos. Néha-néha, mikor nyári munkaidőben lazára jut, éjjel-nappal óriás munkakifejtéssel zajlik, télen pedig a természettel együtt szunnyad, erőt gyűjt és „more patrio” vigasságban is keres felujulást.

Ezt tartoztam elmondani, hogy töviről hegyire megértsük a Csabay uraméknál történendőket.

Karácsonykor, amint János napján megköszöntém a Gazdakörben id. Csabay János urat, meghívott, hogy egyszer már látogassam meg őket is, akár az öreg háznál, a Mária városban (XI. tized), akár a fia, János új házában, kint a vásárszélben.

Elmondta, hogy a kőbányai szalámi gyár részére jövő héten kezdik meg a „vágást” és Julianna napig, hét héten át mindennap vágnak 40—80 db nehéz disznót s azt feldolgozzák.

Szívesen vállalkoztam.

Az első meghívásra el is mentem az újévben meg vizkeresztkor két ízben is Csabayékhoz, de a fiatal gazdát egyszer sem találtam otthon: üzleti úton volt, előbb venni tul a Tiszán, máskor átadni Kőbányán.

Mind a kétszer a legnagyobb rendben folyt a dolog, mint a karikaesapás, mert a háznál sürgölődő 40—50 ember

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testőlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkes „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárakban. — Ára üvegenként 4.— korona

dúság helyes berendezése és vezetése s a borértékesítés terén elismerést érdemelnek és követésre méltó példát nyújtanak. Ezen jutalomdíjakat, valamint a borkiállításokra engedélyezendő pályadíjakat a hazai művészet és műipar által előállított s megfelelő vonatkozású motívumokat feltüntető emléktárgyak alakjában adományozza. A borgazdaságunk jövője attól függ, hogy mennyire helyesen — s mennyire ok — és szakszerűen kezelik termelőink a borait — a szürettől kezdve addig az időpontig amíg terményüket, vagy a kereskedelmi értékesítésnek adják át, vagy közvetlenül a fogyasztóhoz juttatják. A borgazdaság helyes irányú átalakításának emeltyűje az okszerű borkezelés s a szakismeretek terjesztése. Ezeknek szolgálnak a borászati teli tanfolyamok. A tanfolyamokkal, amelyek lelkészeknek, tanítóknak, szőlőbirtokosoknak, gazdaszteknek, kispapoknak és szőlőkezelőknek tartatnak, már eddig is szép gyakorlati eredményeket értek el s ezért a kurzusok sorozatának állandó szaporítása is célja a miniszternek.

— **Baleset a budapesti jégpályán.** Súlyos baleset érte tegnap Barány Károly törvénytörési bíró kedves és bájos leánykáját Elmát. A leányka a budapesti leánygimnázium növendéke és társnőivel vígan koresolyázott az intézet jégpályáján. Koresolyázás közben elesett, még pedig oly szerencsétlenül, hogy egyik lábát kifecakmitotta. Lakására vitték, ahol gondos kezek ápolják.

— **Allamvasúti pályafelügyelők helyzetének javítása.** Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter lényeges intézkedést tett legújabbán a pályafelügyelők szakaszok igen eltérő viszonyaira való tekintettel. Ugyanis elrendelte, hogy az eddigi egységes 120 korona évi uti általány helyett a pályafelügyelők uti általánya három osztályban állapíttassék meg és pedig az illető szakasz fontossága, a szolgálat nehézsége, a szakasz nagyobb vagy kisebb hossza, avagy a többé-kevésbé kedvezőtlen vonatkozlekedéshez képest ezt az uti általányt e három osztályban akként állapította meg, hogy a legterheesebb szolgálattal járó szakaszokon a pályafelügyelők évi 240 korona, vagyis az eddiginél megegyszer akkora, a kevésbé terhes szakaszokon évi 180 korona, azaz a mostaninál 50 százalékkal nagyobb és csupán az eddigi 120 koronás általányban részesíttessenek. Ezzel a pályafelügyelők régi óhaja ment teljesedésbe.

munkájukat a derék házi asszony ellenőrizte.

Mikor behívott a tiszta házba, ahol Bartha bácsi, a jóságos állította ki a szállítási engedélyt az átvizsgált csigolyás oldalokról, kikérdeztem az egész munkabeszámítást, a munkások ellátását és díjazását. Csabayné asszonyság önérzetes mosollyal tette hozzá:

— Nem kell ezeket a mi embereinket biztatni, este 7 órára csakugy kész vannak 80 darabbal, mint a kevesebbel.

Az öreg Csabay uram jött épen unokáit meglátogatni, ekkor már kész volt a tév és megkértem, engedje meg, hogy a vágásról — majd ha a házigazda itthon lesz — egy képet vetessek fel. Nagynehezen beleegyezett, csak azt kérte, hogy: „Csak aztán ki ne szörkesszön bennünket!” A felvételre aztán hiába hívtuk, ő biz nem jött el, így feloldott a kikötés alól és a kép ime itt van, mely a nagy vágást bemutatta.*

Az ólmos esőben felvett homályos képhez némi magyarázat is szükséges. A háttérben a pörkölők széles kocsin a vásártéri pörkölőről épen most érkeztek újabb 10 darab barnapirosra pörkölt sertéssel, de ez már most délelőtt a harmadik hozatal.

(Vége köv.)

* Megjelent a „Szövetkezés” folyóiratban.

— **Az adóssági kamatok bevallása.** A kinek ingatlanát adósság terheli, ezt a városi adóhivatalnál még bejelentheti. A bejelentésre szükséges tehervallomási izek a városi adóhivatalnál díjtalanul kaphatók. Aki ezen bejelentést elmulasztja, annak adójából a kamatok 10 százaléka nem lesz levonva s így több adót fizet, mint eddig. Mindenkire ajánlatos tehát, hogy a bevallást még a mai nap folyamán benyújtsa, mert ellenkező esetben csakis hosszas felelkezés útján lesz a terhelő figyelembe vehető, amivel pedig az adózók úgy maguknak, mint a hatóságoknak sok és felesleges munkát okeznak.

— **Az osztrák iparosok visszaélése ellen.** A kereskedelemügyi miniszter a következő leiratot intézte Kecskemét th. város törvényhatóságához: A cs. és kir. udvari szállítók, a magyar címer használatáról szóló törvény értelmében a címtáblakon kívül az áruikon is használhatták a magyar állami címet. Minthogy ezen az alapon egyes osztrák származású áruikat csak a magyar címerrel látták el és ezzel azt a látszatot keltették, mintha a forgalomba hozott cikkeik magyar származásúak volnának, — a kormány ezt az ügyet akként rendezte, hogy a cs. és kir. udvari szállítók ezentúl a magyar és az osztrák címet csakis együttesen, egymás mellett és a két állam külön államiségének megfelelően, paritásosan, azaz elkülönítve, egyenlő nagyságban és szimmetrikus elrendezéssel használhatják az áru jegyeikben, áruikon és üzleti hirdetéseiken. Azok áruk és üzleti hirdetések, a melyek a paritásra irányuló követelménynek nem felelnek meg, csak legfőbb az 1909. év végéig használhatók, illetőleg árusíthatók. A magyar állampolgársággal bíró, Magyarországon lakó cs. és kir. udvari szállítók ezentúl is használhatják egymagában a magyar címet.

— **Az egyforintosok bevonása.** Az Osztrák Magyar Bank utasította összes pénztárait, hogy fizetéseit ezüstben kizárólag egy- és ötkoronás pénzdarabokban teljesítse és az egyforintosokat tartsa vissza. Ennek az intézkedésnek kizárólag oktató célzata van. Mert míg a falvakban egész szépen hozzászoknak a koronaszámításhoz, addig a városokban a kereskedők még mindig forintokban és krajeárokból számítanak. Az eddigi összes figyelmeztetések és utasítások eredménytelenek maradtak. Most a forintoknak a forgalomból való kivonása által akarnak a helyzetet javítani. Az osztrák-magyar bank elegendő mennyiségű egy- és ötkoronásokkal rendelkezik, hogy a forintokat pótolni tudja.

— **A fűzfa-poéta.** Kezde költőkre, titkos drámairókra jó világ kezd virradni; az ő sokszorosan elhangzott imájuk, amelyben zöngeményeik nyomdafesték alá való kerülése iránt fohászokdtek az Egék Urához, úgy látszik meghallgatásra talált. Petri Adam névre hallgat az illető, aki megkönyörült a szegény, sokat szenvedett fűzfa-poétákon; „**A Fűzfa Poéta**” címmel kezdő költők és írók részére hetilapot indított, amelynek első száma tegnap hagyta el a sajtót. A hetilap célja, amiként a szerkesztő az előszófeleében előadja, hogy „olyan dolgokat hozzon napfényre, miket örök éj takart volna abban a tenger mélyében, ahol több eféle kisebb-nagyobb értékű gyöngyök hevertek és hevernek a föld örökös salakjában.” (Kitűnő!) A lap megindítására az adott szerzőnek impulzust, hogy a kegyetlen szerkesztők versei közül sokat küldtek papirkosárba, míg végre nagy gyönyörűségére első költeménye a „**Herkó Páter**”-ben látott napvilágot. Talán mondani sem kell, hogy a lap tele van tehetetlen, rossz versekkel és hasonló kitűnő tárcákkal.

— **Fa árverés.** A városi erdőkben szőlőkaró készítése céljából termelt akác dorongfákat a város nyilvános árverésen adja el. Az árverés az erdők esősházáinál

lesz, még pedig Kisnyirben és Cethalban febr. 13 án, Kistalfában febr. 14 én, Balószögben febr. 15-én és Szikrában február 18 án.

— **Bajlós Bertalan tánc és illemtanár** a Kereskedő Ifjak Egyesülete helyiségében folyó évi február hó 3-án tánc tanfolyamot nyit. Külön boston-kurzus felnőttek részére délután 5-től fél 7 óráig, kívánatra magánháznál is. Beiratásokat elfogad G. Fekete Mihály könyvkereskedése és Dunszt Ferenc cukrászdája. Felkérnek a t. szülők, hogy a beiratást megelőző eszközöljék, nehogy a tanításban elmaradjanak a növendékek.

— **Nem mesterséges, hanem természetes s így vegyileg legtisztább, kiadóbb folyékony szérsavat szállítanak** kartellen kívül a Muschong Buziásfürdői szérsavművek bármely mennyiségben.

— **Talált kutya.** Dr. Medzihradzky Miksa ügyvéd udvarába tegnap egy dakszli kutya tévedt be. Tulajdonosa kellő igazolás után átveheti a rendőrség kihágási osztályánál.

Két korona miatt hat pofon.

Fogházra ítélt kereskedő.

Egy kecskeméti kereskedő bűnügyével foglalkozott tegnap felelkezés folytán másodfokon a budapesti kir. ítélőtábla büntető tanácsa. Az egész dolog, amelyből a bűnügy keletkezett, bagatell, esekélyesség, az inasgyerekeket megverni senki sem tartja olyan nagy bűnnek, egy-két nyakleves se nem árt, se nem használ, pláne akkor, ha egyik-másik tanuló kissé szemtelenkedő modorával és fellépésével rá is szolgál a nyaklevesekre. — Ebben a hitben lehetett K. S. kecskeméti bórkereskedő is, aki bizonynyal nem gondolta, hogy annak a pár pofonnak olyan súlyos következményei lesznek, de másrésről az igazságnak megfelelően meg kell állapítanunk, hogy valósággal mesternek mutatta magát a pofonok osztogatásában.

A történet különben a következő:

Három pár cipőfelsőrészért küldte el Zsigmond Teréz a legényét, Botonszky Pált K. S. bórkereskedőhöz.

— Nesze hat korona — mondta Zsigmond Teréz a legénynek — ebből tán kifutja.

Néhány perc múlva Botonszky Pál visszajött az asszonyához és jelentette, hogy az áru 6 korona 40 fillérbe került, tehát 40 fillérrel adósa maradt a kereskedőnek. Másnap a legény átvitte az adósságot, de csakhamar nézeteltérés támadt közte és a kereskedő között, aki azt erősítgette, hogy neki előző napon csak 4 koronát adott a legény, tehát 2 korona 40 fillérrel maradt adós.

— En 6 koronát adtam — mondta a legény.

— Mennyit adtál? — kérdezte a kereskedő, közelebb lépve a fiúhoz.

— Hat koronát.

Egy hatalmas pofon esattant el erre. A pofont a kereskedő adta, a legény kapta.

— Mennyit adtál? — kérdezte újra a kereskedő.

— Hat koronát!

Megint egy hatalmas pofon.

Hatször ismétlődött rövid szünettel a kérdés, a felelet és a pofleves. A hatodik pofon után felájulva támolygott haza a legény. Huszonnyolc napig sinylette meg a kereskedő tenyerét, amely a dobhártyáját is megrepesztette. K. S., a gyakorlott pofozó, súlyos testisértés miatt került a kecskeméti törvénytörési elé, a mely egy **havi fogházra és száz korona** pénzbüntetésre ítélte őt. A budapesti kir. ítélőtábla ma dr. Bródi Ernő védelme után helyben hagyta a törvénytörési ítéletét.

